

นโยบายรัฐบาลปัญหาคอร์รัปชัน

Government Policy on Corruption Problem

มะลิ ทิพพ์ประจง

Mali Thipprajong

พระใบฎีกาสุชินนะ อนินชิตโต (พรหมนิล)

Phra Baitika Suchinna Aninchito (Phromnil)

พระครูวิรุฬหวัชรธรรม ฐานุตโร (เพ็ชรรัตน์)

Phra Khru Wirun Watcharathamma thanuttaro (Petchrat)

พระครูปลัดอภินันท์ โชติธโร (สุนทรภักดี)

Phra Khru Palat Apinan Chotithiro (Sunthonphakdi)

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Phetchaburi Buddhist College

Email: thipprajongmali@gmail.com

Received: 15 May 2024; Revised: 9 June 2024; Accepted: 23 June 2024

บทคัดย่อ

นโยบายด้านแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในประเทศไทยถือว่าเป็นนโยบายที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อสังคมโลก การลดปัญหาหรือการแก้ไขการทุจริตหรือว่าการคอร์รัปชันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สังคมไทยมีความน่าเชื่อถือในสายตาสังคมโลก ทำให้ได้รับการยอมรับในตัวผู้นำประเทศและนโยบายทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังนั้นแต่ละประเทศจึงให้ความสำคัญและตระหนักเป็นอย่างมากในเรื่องนโยบายปราบปรามการทุจริตหรือคอร์รัปชันเป็นอันดับต้นในการบริหารจัดการด้านการกำหนดนโยบายของผู้ในแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการพูดถึงเรื่องนี้ทุกยุคทุกสมัย แต่การแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ยังไม่ได้รับการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาและการตัดตอนการแก้ไขปัญหาอยู่ตลอดทั้งการดำเนินการและกระบวนการตัดสินใจ ดังนั้น ประเทศไทยจึงถูกมองจากสังคมโลกว่าการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันยังไม่ได้รับการแก้ไขดีเท่าที่ควรทั้งด้านขั้นตอนและวิธีการดำเนินการทางกฎหมายที่มีความเหมาะสมให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

คำสำคัญ: นโยบาย, รัฐบาล, คอร์รัปชัน

Abstract

The policy to solve corruption problems in Thailand is considered a policy that every government in every era has given importance to in driving the country forward to create credibility with the world society. Reducing or solving corruption problems or corruption is an important factor that makes Thai society credible in the eyes of the world society, making it acceptable to the country's leaders and international relations policies. Therefore, each country gives great importance and is very aware of the policy to suppress corruption or corruption as the top priority in the management of policy-making by each country's leaders. It can be seen that Thailand has talked about this issue in every era, but solving this problem has not been implemented appropriately. In part, there will be problems and interruptions in solving the problem throughout the process and the court case. Therefore, Thailand is viewed by the world society as not being able to solve the problem of corruption as well as it should be, both in terms of procedures and legal procedures that are appropriate for the current situation.

Keywords: Policy, Government, Corruption Problem

บทนำ

นโยบายด้านแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือว่า เป็นนโยบายที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อสังคมโลก แต่การดำเนินการและการแก้ไขก็ยังไม่เห็นแนวทางสร้างให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและปัญหา ดังกล่าวหมดไปจากสังคมประเทศไทยได้อย่างเด็ดขาดแม้รัฐบาลจะสร้างกระบวนการขั้นตอนและหน่วยงานต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาแต่การดำเนินการทางกฎหมายก็ยังไม่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันลงได้อย่างสิ้นเชิง คอร์รัปชันหรือ การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ความหมายของคอร์รัปชันนั้นครอบคลุมถึงการใช้อำนาจในทางมิชอบเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว รวมถึงการติดสินบน การยกยอก การฉ้อโกง และการใช้อิทธิพลที่ไม่ถูกต้องสถานการณ์ในสังคมไทยปัญหาในประเทศไทยมีมาอย่างยาวนานและยังคงเป็นเรื่องที่น่ากังวล แม้ว่าจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพยายามแก้ไขปัญหามาแต่สถานการณ์ก็ยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ดัชนีการรับรู้คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการทุจริตที่ฝังรากลึกในสังคมไทย ผลกระทบของต่อสังคมไทยส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในหลายด้าน ได้แก่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ: ทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ เนื่องจากมีการรั่วไหลของงบประมาณ การบิดเบือนการจัดสรรทรัพยากร และการลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศในสายตาของนักลงทุนต่างชาติผลกระทบทางการเมือง: บ่อนทำลายความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบการเมืองและกระบวนการยุติธรรม ทำให้เกิดความขัดแย้งและความไม่มั่นคงทางการเมือง ผลกระทบทางสังคม: ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในสังคม (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561., 2561) เนื่องจากผู้ที่ทุจริตมักจะได้รับประโยชน์ ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่

ต้องเผชิญกับความยากลำบาก นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น การเข้าถึงบริการ สาธารณะที่ด้อยคุณภาพแนวทางในสังคมไทยการแก้ไขปัญหามุ่งเน้นในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แนวทางแก้ไขปัญหที่สำคัญ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย อย่างเคร่งครัด: ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังและมี ประสิทธิภาพการส่งเสริมความโปร่งใส: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงาน เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ การสร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: ต้องปลูกฝังจิตสำนึกและ ค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตในทุกระดับของสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชน: ประชาชนควรมี บทบาทในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องการแนว ทางแก้ไขที่หลากหลายและครอบคลุม การแก้ไขในสังคมไทยต้องเริ่มต้นจากการสร้างความตระหนักและความ เข้าใจในผลกระทบของ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ในสังคมไทยมีมายาว นาน และมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัย โดยอาจแบ่งออกได้เป็นช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้ (United Nations, 2004)

ยุคโบราณในสมัยโบราณ การทุจริตมักเกิดขึ้นในระบบราชการและการบริหารจัดการผลประโยชน์ของรัฐ เช่น การเก็บภาษี การจัดสรรที่ดิน และการใช้งบประมาณ ซึ่งมักมีการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวจากเจ้าหน้าที่ รัฐ ยุคอาณานิคมในยุคที่ประเทศไทยตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก การทุจริตมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเข้ามาของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและการแข่งขันทางอำนาจระหว่างเจ้าอาณานิคมและชนชั้น ปกครองท้องถิ่น ยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย (Organisation for Economic Co-operation and Development, 1997) การทุจริตยังคงเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการการเมือง ที่มีการซื้อสิทธิ์ขาย เสี่ยง การทุจริตการเลือกตั้ง และการแสวงหาผลประโยชน์จากโครงการของรัฐ ยุคปัจจุบัน ในยุคปัจจุบันใน สังคมไทยยังคงมีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น โดยมีการทุจริตในหลายรูปแบบ เช่น การติดสินบน การยกยอก การฉ้อโกง การใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ และการทุจริตเชิงนโยบาย นอกจากนี้ ยังมีการทุจริตในภาคเอกชน และองค์กรต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมสาเหตุของปัญหาคอร์รัปชัน ชั้นในสังคมไทยมี สาเหตุหลายประการ เช่น ระบบการเมืองและราชการที่ยังไม่โปร่งใส: การขาดกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุล อำนาจที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เอื้อต่อการทุจริตการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวด: กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังไม่ได้รับการบังคับใช้อย่างจริงจัง วัฒนธรรมอุปถัมภ์: การให้ความสำคัญกับ ความสัมพันธ์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าความสามารถ ทำให้เกิดการเอื้อประโยชน์แก่คนใกล้ชิด การขาด จิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: การขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทำให้เกิดการแสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตัวผลกระทบส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในหลายด้าน ได้แก่ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ: ทำให้เกิด ความเสียหายทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการรั่วไหลของงบประมาณ การบิดเบือนการจัดสรรทรัพยากร และการ ลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ผลกระทบทางการเมือง: บ่อนทำลายความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบ การเมืองและกระบวนการยุติธรรม ทำให้เกิดความขัดแย้งและความไม่มั่นคงทางการเมืองผลกระทบทางสังคม: ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในสังคม เนื่องจากผู้ที่ทุจริตมักจะได้รับประโยชน์ ในขณะที่ประชาชน ส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับความยากลำบาก การแก้ไขปัญหาในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาค

ส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แนวทางแก้ไขที่สำคัญ ได้แก่ (แผนปฏิบัติการว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, พ.ศ. 2560-2564)

การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด: ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมความโปร่งใส: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ การสร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: ต้องปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตในทุกระดับของสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชน: ประชาชนควรมีบทบาทในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต ปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องการแนวทางแก้ไขที่หลากหลายและครอบคลุม ในสังคมไทยต้องเริ่มต้นจากการสร้างความตระหนักและความเข้าใจในผลกระทบ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้

อย่างจริงจัง พัฒนาการของคอร์รัปชัน ในสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถแบ่งออกเป็นช่วงเวลาต่างๆ ได้ดังนี้ ยุคเริ่มต้น (ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง) ในยุคนี้ การทุจริตมักเกิดขึ้นในระบบราชการและการบริหารจัดการผลประโยชน์ของรัฐ เช่น การเก็บภาษี การจัดสรรที่ดิน และการใช้งบประมาณ ซึ่งมักมีการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวจากเจ้าหน้าที่รัฐ ยุคเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ. 2475 - ปัจจุบัน) หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย การทุจริตยังคงเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการการเมือง ที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง การทุจริตการเลือกตั้ง และการแสวงหาผลประโยชน์จากโครงการของรัฐ ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน) ในยุคปัจจุบันในสังคมไทยมีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น โดยมีการทุจริตในหลายรูปแบบ เช่น การติดสินบน การยักยอก การฉ้อโกง การใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ และการทุจริตเชิงนโยบาย นอกจากนี้ ยังมีการทุจริตในภาคเอกชนและองค์กรต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม รูปแบบการคอร์รัปชันที่เปลี่ยนแปลงไป การทุจริตเชิงนโยบาย: เป็นการแสวงหาผลประโยชน์จากนโยบายสาธารณะที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง การทุจริตในโครงการขนาดใหญ่: มีการทุจริตในโครงการของรัฐที่มีมูลค่าสูง เช่น โครงการก่อสร้างพื้นฐาน โครงการจัดซื้อจัดจ้าง การใช้เทคโนโลยีในการทุจริต: มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทุจริต เช่น การปลอมแปลงเอกสาร การฟอกเงิน การทุจริตข้ามชาติ: มีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับหลายประเทศ เช่น การฟอกเงิน การค้ายาเสพติด ระบบการเมืองและราชการที่ยังไม่โปร่งใส: การขาดกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เอื้อต่อการทุจริต

การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวด: กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังไม่ได้รับการบังคับใช้อย่างจริงจัง วัฒนธรรมอุปถัมภ์: การให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าความสามารถ ทำให้เกิดการเอื้อประโยชน์แก่คนใกล้ชิด การขาดจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: การขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทำให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แนวทางแก้ไขที่สำคัญ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด: ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมความโปร่งใส: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ การสร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: ต้องปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตในทุกระดับของสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชน: ประชาชนควรมีบทบาทในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องการแนวทางแก้ไขที่หลากหลายและครอบคลุม ในสังคมไทยต้องเริ่มต้นจากการสร้างความตระหนักและความเข้าใจในผลกระทบของ

และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังแนวคิด แนวแก้ไข กฎหมายเกี่ยวข้อง แนวคิด แนวแก้ไข และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาในสังคมไทยปัญหาที่ซับซ้อนและฝังรากลึกในสังคมไทย การแก้ไขปัญหาจึงจำเป็นต้องมีแนวคิดและแนวทางที่หลากหลาย รวมถึงการมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

แนวคิดในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

การส่งเสริมความโปร่งใส: การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตการสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบ: การมีองค์กรตรวจสอบที่เป็นอิสระและมีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานต่างๆ จะช่วยลดโอกาสในการทุจริตการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด: การลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง จะเป็นการป้องปรามไม่ให้เกิดการทุจริตการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ถูกต้อง: การปลูกฝังจิตสำนึกและความซื่อสัตย์สุจริตในทุกระดับของสังคม จะช่วยลดปัญหาคอร์รัปชันในระยะยาวการมีส่วนร่วมของประชาชน: การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา การปฏิรูปกระบวนการทำงานของภาครัฐ: การลดขั้นตอนการอนุมัติและการดำเนินงานต่างๆ จะช่วยลดโอกาสในการทุจริต การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบ: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ จะช่วยเพิ่มความโปร่งใสและลดการทุจริตการส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคม: การสนับสนุนให้ภาคประชาสังคมมีบทบาทในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาการให้ความสำคัญกับการป้องกันมากกว่าการปราบปราม: การป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต จะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนกว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ: การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุของคอร์รัปชัน จะช่วยลดโอกาสในการเกิดปัญหาในอนาคตกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542., 2542)

ประเทศไทยมีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย: กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561: กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประมวลกฎหมายอาญา: กำหนดความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและกำหนดบทลงโทษพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542: กำหนดความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาที่ไม่เป็นธรรม สังคมไทยเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องและจริงจังจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน การมีแนวคิดและแนวทางที่ถูกต้อง รวมถึงการมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เข้มแข็ง จะเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้หมดไปจากสังคมไทยการป้องกัน การป้องกันปัญหาเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม มีแนวทางและมาตรการหลายประการที่สามารถนำมาใช้เพื่อป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ (ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต, พ.ศ. 2561-2580)

1. การสร้างความโปร่งใส

เปิดเผยข้อมูล: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานงบประมาณ โครงการต่างๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ง่ายจัดซื้อจัดจ้างโปร่งใส: กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐควรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมข้อมูลสาธารณะ: สร้างแพลตฟอร์มหรือช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ง่าย เช่น ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อมูลโครงการภาครัฐ

2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบ

องค์กรอิสระ: สนับสนุนองค์กรตรวจสอบ เช่น ป.ป.ช. สตง. ให้มีความเป็นอิสระในการทำงาน มีอำนาจหน้าที่เพียงพอกฎหมายที่เข้มแข็ง: มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เข้มแข็งทันสมัย และบังคับใช้อย่างจริงจังการตรวจสอบจากภาคประชาชน: ส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ

3. การปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยม

การศึกษา: บรรจุเรื่องการป้องกันการทุจริตในการเรียนการสอนในทุกระดับการอบรม: จัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนเกี่ยวกับโทษของการทุจริตการณรงค์: รณรงค์สร้างจิตสำนึก ค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตในสังคม

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน

การแจ้งเบาะแส: สร้างช่องทางให้ประชาชนสามารถแจ้งเบาะแสการทุจริตได้สะดวกและปลอดภัยการตรวจสอบ: ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ: เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวม

5. การใช้เทคโนโลยี

ระบบอิเล็กทรอนิกส์: นำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการต่างๆ ของภาครัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การอนุมัติโครงการ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่การตรวจสอบข้อมูล: ใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบข้อมูลการทุจริต เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลธุรกรรมทางการเงิน

6. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ

กฎหมายที่ทันสมัย: ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ครอบคลุมรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไประเบียบที่ชัดเจน: ปรับปรุงระเบียบให้มีความชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

7. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

ลงโทษจริงจัง: ลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจังและรวดเร็วไม่มีข้อยกเว้น: การบังคับใช้กฎหมายต้องไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นใครการป้องกันเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องและจริงจัง การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การป้องกันปัญหาประสบความสำเร็จ

การลงโทษ

การลงโทษผู้กระทำความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชัน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันและปราบปรามปัญหาในสังคมไทย การลงโทษที่เด็ดขาดและรวดเร็ว จะช่วยป้องปรามไม่ให้เกิดการทุจริต และสร้างความเป็นธรรมในสังคม

1. หลักการลงโทษ

ความเหมาะสม: การลงโทษต้องมีความเหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดความเป็นธรรม: การลงโทษต้องเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ความรวดเร็ว: กระบวนการลงโทษต้องรวดเร็ว เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษโดยเร็ว การป้องปราม: การลงโทษต้องมีผลในการป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ

2. รูปแบบการลงโทษ

โทษทางอาญา: จำคุก ปรับ และ/หรือ เพิกถอนสิทธิ โทษทางปกครอง: ไล่ออก ปลดออก พักงาน และ/หรือ ลดชั้น โทษทางวินัย: ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และ/หรือ ลดชั้น โทษทางแพ่ง: ชดใช้ค่าเสียหาย

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา: กำหนดความผิดฐานทุจริตและบดทลงโทษ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561: กำหนดความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับการทุจริต กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง: เช่น กฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

4. การบังคับใช้กฎหมาย

ความเข้มงวด: การบังคับใช้กฎหมายต้องเข้มงวดและจริงจัง ความเสมอภาค: การบังคับใช้กฎหมายต้องเสมอภาค ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นใคร ความรวดเร็ว: กระบวนการยุติธรรมต้องรวดเร็ว เพื่อให้การลงโทษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ปัญหาและอุปสรรค

การแทรกแซง: การแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม การขาดแคลนทรัพยากร: การขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยี ความซับซ้อนของคดี: คดีทุจริตมีความซับซ้อน ทำให้การดำเนินคดีเป็นไปได้ยาก

6. แนวทางการแก้ไข

การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม: ปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ การเพิ่มทรัพยากร: เพิ่มบุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยีที่จำเป็น การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด: บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและจริงจัง การมีส่วนร่วมของประชาชน: ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยลดและสร้างสังคมที่มีความโปร่งใส ยุติธรรม และน่าอยู่มากยิ่งขึ้น ขั้นตอนและกระบวนการลงโทษ ขั้นตอนและกระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานประเทศไทย กระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานทุจริต คอร์รัปชันในประเทศไทยมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ทั้งตำรวจ อัยการ และศาล โดยมีขั้นตอนและกระบวนการที่สำคัญดังนี้

1. การกล่าวหาและการสืบสวน

การกล่าวหา: การกล่าวหาว่ามีการทุจริตสามารถทำได้โดยบุคคลทั่วไป หน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรตรวจสอบ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) การสืบสวน: เมื่อมีการกล่าวหา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะทำการสืบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน หากพบว่ามีมูลความจริง จะส่งเรื่องให้อัยการดำเนินการต่อไป

2. การดำเนินคดีของอัยการ

การสั่งฟ้อง: อัยการจะพิจารณาพยานหลักฐาน หากเห็นว่ามีหลักฐานเพียงพอ จะสั่งฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล การดำเนินคดีในศาล: ศาลจะพิจารณาคดี โดยมีโจทก์ (อัยการ) และจำเลย (ผู้ถูกกล่าวหา) นำเสนอพยานหลักฐาน ศาลจะตัดสินว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่

3. การลงโทษ

คำพิพากษา: หากศาลตัดสินว่าจำเลยมีความผิด จะมีคำพิพากษาลงโทษ ซึ่งอาจเป็นโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ การบังคับโทษ: เมื่อมีคำพิพากษา ศาลจะออกหมายบังคับคดีเพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำพิพากษา เช่น การนำตัวจำเลยไปจำคุก หรือการยึดทรัพย์สินเพื่อชำระค่าปรับ

4. การอุทธรณ์และฎีกา

การอุทธรณ์: จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นต่อศาลอุทธรณ์ การฎีกา: หากศาลอุทธรณ์ยืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยอาจฎีกาคำพิพากษาต่อศาลฎีกาได้

5. การบังคับใช้กฎหมาย

การบังคับใช้กฎหมาย: การบังคับใช้กฎหมายเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ศาลอาจมีคำสั่งให้บังคับคดี เช่น การยึดทรัพย์สิน

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตำรวจ: มีหน้าที่สืบสวนคดีอาญา อัยการ: มีหน้าที่สั่งฟ้องและดำเนินคดีในศาล ศาล: มีหน้าที่พิจารณาคดีและตัดสิน ป.ป.ช. มีหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินคดีเกี่ยวกับการทุจริต สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของรัฐ

7. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา: กำหนดความผิดฐานทุจริตและบดทลงโทษ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561: กำหนดความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับการทุจริต กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง: เช่น กฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

8. ข้อควรทราบ

กระบวนการยุติธรรมอาจใช้เวลานาน ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมีสิทธิที่จะต่อสู้คดี การตัดสินของศาลถือเป็นที่สุด

การสร้างจิตสำนึก

การสร้างจิตสำนึกเป็นกระบวนการสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีแนวทางและมาตรการที่สำคัญดังนี้

1. การปลูกฝังในสถาบันการศึกษา

หลักสูตรการเรียนการสอน: บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต จริยธรรม คุณธรรม และความซื่อสัตย์สุจริตในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร: จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เช่น การประกวดเรียงความ การโต้วาที การจัด

ค่านิยมธรรม เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีงามให้แก่นักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์: ครู อาจารย์ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้แก่เรียน นักศึกษา

2. การส่งเสริมในครอบครัว

พ่อแม่ผู้ปกครอง: พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุตรหลาน การสื่อสาร: สร้างบรรยากาศในครอบครัวที่เปิดโอกาสให้มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรม และการต่อต้านการทุจริต

3. การรณรงค์ในสังคม

สื่อสารมวลชน: สื่อสารมวลชนมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริต และส่งเสริมค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตในสังคม กิจกรรมรณรงค์: จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการทุจริตในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดสัมมนา การจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหา การทุจริต และร่วมมือกันแก้ไข บุคคลที่มีชื่อเสียง: บุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมควรมีบทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดี และร่วมรณรงค์ต่อต้านการทุจริต

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน

การตรวจสอบ: ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ และแจ้งเบาะแสการทุจริตการรวมกลุ่ม: รวมกลุ่มกันในรูปแบบต่างๆ เช่น ชมรม องค์กร เพื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริต และส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารงาน

5. การสนับสนุนจากภาครัฐ

นโยบาย: รัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และต่อต้านการทุจริต กฎหมาย: มีกฎหมายที่เข้มแข็งในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานทุจริต การบังคับใช้กฎหมาย: บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

6. การพัฒนาเทคโนโลยี

เทคโนโลยีสารสนเทศ: นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริต และส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารงาน การสร้างจิตสำนึกเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความอดทน แต่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสังคมไทย และสร้างสังคมที่มีความโปร่งใส ยุติธรรม และน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

ช่องว่างกฎหมาย ช่องว่างของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยยังคงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีการพูดถึงกันอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ก็ยังมีช่องว่างบางประการที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและทำให้การแก้ไขปัญหาไม่เป็นที่ไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ความหมายและขอบเขตของกฎหมาย

คำนิยามที่คลุมเครือ: คำนิยามของ "การทุจริต" หรือ "คอร์รัปชัน" ในกฎหมายบางครั้งยังไม่ชัดเจนและครอบคลุม ทำให้การตีความและการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปได้ยาก การตีความที่แตกต่าง: หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจมีการตีความกฎหมายที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความสับสนและไม่เป็นธรรมในการดำเนินคดี

2. บทบัญญัติที่ไม่ครอบคลุม

รูปแบบการทุจริตที่ซับซ้อน: รูปแบบการทุจริตมีการพัฒนาและซับซ้อนมากขึ้น แต่กฎหมายอาจยังไม่ครอบคลุมถึงรูปแบบใหม่ๆ เหล่านั้น การทุจริตข้ามชาติ: การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับหลายประเทศมีความซับซ้อนและยากต่อการดำเนินคดี เนื่องจากข้อจำกัดทางกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ

3. การบังคับใช้กฎหมาย

การขาดแคลนทรัพยากร: หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการบังคับใช้กฎหมาย การแทรกแซง: การแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมจากผู้มีอิทธิพล ทำให้การดำเนินคดีไม่เป็นไปอย่างยุติธรรม ความล่าช้า: กระบวนการยุติธรรมอาจล่าช้า ทำให้ผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษอย่างรวดเร็ว

4. กฎหมายที่ล้าสมัย

กฎหมายที่ไม่ทันต่อสถานการณ์: กฎหมายบางฉบับอาจล้าสมัย ไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ

5. การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส: กฎหมายอาจยังไม่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้แจ้งเบาะแสอย่างเพียงพอ ทำให้ประชาชนไม่กล้าที่จะแจ้งเบาะแสการทุจริตการเข้าถึงข้อมูล: ประชาชนอาจเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตได้ยาก ทำให้การตรวจสอบและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเป็นไปได้จำกัด

6. แนวทางการแก้ไข

การปรับปรุงกฎหมาย: ปรับปรุงกฎหมายให้มีความชัดเจน ครอบคลุม และทันสมัยต่อสถานการณ์ การเพิ่มทรัพยากร: เพิ่มบุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการบังคับใช้กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม: การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน: สร้างช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและแจ้งเบาะแสการทุจริต การคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส: ให้ความคุ้มครองแก่ผู้แจ้งเบาะแสอย่างเพียงพอ การแก้ไขปัญหาช่องว่างของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างสังคมที่มีความโปร่งใส ยุติธรรม และน่าอยู่มากยิ่งขึ้นการเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีแนวทางและมาตรการที่สำคัญหลายประการ ดังนี้

1. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

กฎหมายที่ทันสมัย: ปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย ครอบคลุมรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป และมีบทลงโทษที่เหมาะสม การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง: บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม ไม่ว่าผู้กระทำผิดจะเป็นใคร กระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว: ปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีความรวดเร็ว โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การลงโทษเป็นไปอย่างทันที่

2. การส่งเสริมความโปร่งใส

การเปิดเผยข้อมูล: หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน งบประมาณ โครงการต่างๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ง่าย การจัดซื้อจัดจ้างโปร่งใส: กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐควรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ข้อมูลสาธารณะ: สร้างแพลตฟอร์มหรือช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ง่าย เช่น ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อมูลโครงการภาครัฐ

3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบ

องค์กรอิสระ: สนับสนุนองค์กรตรวจสอบ เช่น ป.ป.ช. สตง. ให้มีความเป็นอิสระในการทำงาน มีอำนาจหน้าที่เพียงพอ กฎหมายที่เข้มแข็ง: มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เข้มแข็ง

ทันสมัย และบังคับใช้อย่างจริงจัง การตรวจสอบจากภาคประชาชน: ส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ

4. การปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยม

การศึกษา: บรรจุเรื่องการป้องกันการทุจริตในการเรียนการสอนในทุกระดับการอบรม: จัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนเกี่ยวกับโทษของการทุจริต การรณรงค์: รณรงค์สร้างจิตสำนึก ค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตในสังคม

5. การมีส่วนร่วมของประชาชน

การแจ้งเบาะแส: สร้างช่องทางให้ประชาชนสามารถแจ้งเบาะแสการทุจริตได้สะดวกและปลอดภัย การตรวจสอบ: ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ: เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวม

6. การใช้เทคโนโลยี

ระบบอิเล็กทรอนิกส์: นำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการต่างๆ ของภาครัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การอนุมัติโครงการ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบข้อมูล: ใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบข้อมูลการทุจริต เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลธุรกรรมทางการเงิน

7. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ

กฎหมายที่ทันสมัย: ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ครอบคลุมรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ระเบียบที่ชัดเจน: ปรับปรุงระเบียบให้มีความชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

8. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

ลงโทษจริงจัง: ลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจังและรวดเร็วไม่มีข้อยกเว้น: การบังคับใช้กฎหมายต้องไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นใคร การเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องและจริงจัง การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะประสบความสำเร็จ

สรุป

การลดปัญหาหรือการแก้ไขการทุจริตหรือว่าการคอร์รัปชัน นั้นถือว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สังคมไทยและการสร้างความน่าเชื่อถือต่อสังคมโลกให้การยอมรับในตัวผู้นำประเทศและนโยบายทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศจะให้ความสำคัญและตระหนักเป็นอย่างมากในเรื่องของนโยบายปราบปรามการทุจริตประวัตินิยมหรือว่าปัญหาการคอร์รัปชันของแต่ละประเทศเป็นอันดับต้นในการบริหารจัดการด้านการกำหนดนโยบายของผู้นำแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยก็จะมีเหตุถึงเรื่องนี้ทุกยุคทุกสมัยไม่ว่าจะผ่านการนำของรัฐบาลท่านใดพรรคการเมืองใดก็ตาม จะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ยังไม่ได้รับการปฏิบัติมีความชัดเจนได้อย่างเหมาะสม ส่วนหนึ่งก็จะมีปัญหาและการตัดตอนในการแก้ไขปัญหายุติตลอดทั้งการดำเนินการและกระบวนการตัดสินใจ ดังนั้น ประเทศไทยจึงถูกมองจากสังคมโลกว่าการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันยังไม่ได้รับการแก้ไขดีเท่าที่ควรจะเป็น ทั้งด้านขั้นตอนและวิธีการดำเนินทางกฎหมายที่มีความเหมาะสมให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกวลิน สถิตานนท์. (2551). *แนวทางป้องกันการทุจริตในองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์*. [วิทยานิพนธ์ที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นวนน้อย ตรีรัตน์ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2545). *การต่อต้านคอร์รัปชันภาคประชาชน*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง.
- สังสิต พิริยะรังสรรค์. (2549). *ทฤษฎีคอร์รัปชัน*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีดการพิมพ์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2546). *คอร์รัปชันในวงการศึกษาของไทย : กรณีศึกษาในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง*. *Naresuan University Journal*, 11(2): 75-92.
- วิทยากร เชียงกุล. (2549). *แนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล*. กรุงเทพมหานคร: สายธาร.